

prima instanță - (Curtea de Apel Chișinău) M. Ciugureanu

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas,
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de avocatul Oancea Iurie în interesele societății cu răspundere limitată „Azidacom”,

în cadrul procesului de insolabilitate al societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” (în proces de restructurare), la cererea înaintată de administratorul procesului de insolabilitate a societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” (în proces de restructurare) - Popa Valeriu cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, prin care s-a admis cererea, s-a validat poprirea față de terțul poprit și s-a încasat de la terțul poprit datoria,

c o n s t a ț ă:

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2015 a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup” privind intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

În scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului, în perioada de observație a societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” s-a dispus instituirea măsurilor de asigurare, inclusiv numirea în calitate de administrator provizoriu - administratorul autorizat Popa Valeriu, deținătorul autorizației nr. 62 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, a fost admisă cererea introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup”, constatată insolabilitatea și intentat procesul de insolabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup”, cu desemnarea lui Popa Valeriu, autorizația nr. 62 din 14 ianuarie 2015, în calitate de administrator al insolabilității.

Iar prin încheierea din 10 noiembrie 2015 a fost confirmată hotărârea adunării creditorilor de raportare din 09 iulie 2015, de intentare a procedurii de restructurare și intentată procedura de restructurare a debitorului societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup”.

La 17 mai 2016 administratorul procesului de insolvență Popa Valeriu a înaintat o cerere prin care a solicitat validarea popririi, cu încasarea de la terțul poprit societatea cu răspundere limitată „Azidacom” în folosul societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” a datoriei în sumă de 578 673,55 lei.

În motivarea cererii, administratorul Popa Valeriu a indicat că, în baza art. 126 alin. (2) Legea insolvenței, prin somația din 26 aprilie 2016, a înființat poprirea asupra datoriei în sumă de 578 673,55 lei a societății cu răspundere limitată „Azidacom”, formată în rezultatul prestării serviciilor de transport național, furnizarea de amestecuri bituminoase, uleiuri grele, potrivit facturilor fiscale seria, nr. JJ 1187899 din 30 iunie 2013, JJ 1705564 din 01 august 2013, JJ 1705569 din 27 septembrie 2013, JJ 1705567 din 30 septembrie 2013, JJ 1705568 din 01 octombrie 2013, JJ 1705570 din 04 octombrie 2013, JJ 1705572 din 15 octombrie 2013, JJ 1705576 și JJ 1705573 din 22 octombrie 2013, JJ 1705584 din 30 aprilie 2014 și FB 4513863 din 18 iulie 2014, în sumă totală de 801 354,29 lei, din care a fost achitată suma de 222 680,74 lei, urmând a fi achitată suma restantă în mărime de 578 673,55 lei.

Menționează că datoria în sumă de 578 673,55 lei, s-a format ca restanță neachitată pentru prestarea serviciilor de către societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup” și achitate incomplet de societatea cu răspundere limitată „Azidacom.

Invocă că terțul poprit societatea cu răspundere limitată „Azidacom”, necătând la faptul semnării facturilor fiscale privind primirea serviciilor, nu și-a onorat obligațiunile de achitare a serviciilor prestate în sumă de 578 673,55 lei.

Susține că a comunicat prin somație societății cu răspundere limitată „Azidacom” că este declarat terț poprit și că aceste mijloace bănești sunt supuse urmăririi silite prin poprire în temeiul art. 126 alin. (2) Legea insolvenței.

Iar, la 03 mai 2016 terțul poprit a primit somația de înființare a popririi asupra datoriei în sumă de 578 673,55 lei, însă nu și-a îndeplinit obligațiile ce-i revin pentru efectuarea popririi, la care trebuia să consemneze, or să ramburseze suma datorată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 s-a admis cererea înaintată de administratorul procesului de insolvență a societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” - Popa Valeriu cu privire la validarea popririi societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” față de terțul poprit societatea cu răspundere limitată „Azidacom”.

S-a validat poprirea față de terțul poprit societatea cu răspundere limitată „Azidacom” și s-a încasat de la terțul poprit societatea cu răspundere limitată „Azidacom” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” suma de

578 673,55 lei cu titlu de datorie.

Nefiind de acord cu hotărârea, la 25 octombrie 2016, avocatul Oancea Iurie în interesele societății cu răspundere limitată „Azidacom” a declarat recurs, iar la 28 octombrie 2016 a depus recurs motivat, solicitând casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie desființată poprirea înființată de către administratorul insolvenței Popa Valeriu, deoarece litigiul apărut urmează a fi soluționat în instanța de drept comun.

În motivarea recursului a invocat că la pronunțarea hotărârii instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat normele de drept material.

Astfel susține că pe parcursul examinării cauzei cu certitudine s-a constatat că, la 01 octombrie 2013, 04 octombrie 2013 și 15 octombrie 2013, societatea cu răspundere limitată „Azidacom” a procurat de la societatea cu răspundere limitată „Tanic Gulp” amestecuri bituminoase pe bază de bitum de petrol în sumă de 70 000 lei, 133 000 lei, 68 180 lei, total în suma 271 180 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale seria, nr. JJ 1705568 din 01 octombrie 2013, JJ 1705570 din 04 octombrie 2013 și JJ 1705572 din 15 octombrie 2013.

Tot la data procurării, adică la 01 octombrie 2013, 04 octombrie 2013 și 15 octombrie 2013, societatea cu răspundere limitată „Azidacom” a transmis spre păstrare societății cu răspundere limitată „Tanic Gulp” pe o perioadă nedeterminată marfa menționată, ce se confirmă prin facturile fiscale seria, nr. WA 0144597 din 01 octombrie 2013, WA 0144600 din 04 octombrie 2013, WA 0144604 din 15 octombrie 2013.

Menționează că societatea cu răspundere limitată „Azidacom” nu a achitat societății cu răspundere limitată „Tanic Gulp” suma de 271 180 lei pentru marfa procurată. Totodată, societatea cu răspundere limitată „Tanic Gulp” nu a restituit marfa care a fost transmisă pentru păstrare.

Prin urmare, remarcă că atât societatea cu răspundere limitată „Azidacom” datorează societății cu răspundere limitată „Tanic Gulp” suma de 271 180 lei, cât și societatea cu răspundere limitată „Tanic Gulp” datorează societății cu răspundere limitată „Azidacom” suma de 271 180 lei.

Indică că prin scrisoarea din 13 octombrie 2016, societatea cu răspundere limitată „Azidacom” a solicitat restituirea mărfii, iar în caz de refuz, stingerea datoriei societății cu răspundere limitată „Azidacom” față de societatea cu răspundere limitată „Tanic Gulp” în sumă de 271 180 lei prin compensare, și anume din contul mărfii menționate în sumă totală de 271 180 lei, care se află la păstrare la societatea cu răspundere limitată „Tanic Gulp”, însă nu a primit nici un răspuns.

Prin urmare, societatea cu răspundere limitată „Azidacom” a depus la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău împotriva societății cu răspundere limitată „Tanic Gulp” cerere de chemare în judecată prin care a solicitat recunoașterea ca

fiind stinse obligațiile societății cu răspundere limitată „Azidacom” față de societatea cu răspundere limitată „Tanic Gulp” care rezultă din facturile fiscale seria, nr. JJ1705568 din 01 octombrie 2013, JJ1705570 din 04 octombrie 2013, JJ1705572 din 15 octombrie 2013 în sumă de 271 180 lei, și recunoașterea ca fiind stinse obligațiile societății cu răspundere limitată „Tanic Gulp” față de societatea cu răspundere limitată „Azidacom”, care rezultă din facturile fiscale seria, nr. WA 0144597 din 01 octombrie 2013, WA 0144600 din 04 octombrie 2013 și WA 0144604 din 15 octombrie 2013 în sumă de 271 180 lei.

Consideră că din cele expuse, reiese că reclamantul și pârâtul au unul față de altul creanțe certe, lichide, de aceeași natură și exigibile.

Astfel, în baza alin. (1) art. 651 Codul civil, obligațiile societății cu răspundere limitată „Azidacom” față de societatea cu răspundere limitată „Tanic Gulp” și obligațiile societății cu răspundere limitată „Tanic Gulp” față de societatea cu răspundere limitată „Azidacom”, urmează a fi stinse prin compensare, iar litigiul soluționat în instanța de drept comun.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din actele pricinii rezultă că hotărârea contestată cu recurs a fost pronunțată la 11 octombrie 2016 (f.d. 57-59, 60-63) și expediată părților la 17 octombrie 2016 (f.d. 64), iar cererea de recurs a fost depusă la 25 octombrie 2016 (f.d. 66).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de recurs constată că recursul depus de avocatul Oancea Iurie în interesele societății cu răspundere limitată „Azidacom”, a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 356 Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite în legislația insolvenței.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Examinând recursul declarat de avocatul Oancea Iurie în interesele societății cu răspundere limitată „Azidacom” împotriva hotărârii date de instanța de

insolvabilitate, în limitele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din materialele cauzei s-a constatat că în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 09/05/13 din 17 mai 2013 cu anexa nr. 01, contractul de prestare a serviciilor de transport național nr. 10ST/06/13 din 03 iunie 2013 cu anexa nr. 1, contractul de prestare a serviciilor nr. 17SP/10/13 din 01 octombrie 2013 și contractului de vânzare-cumpărare nr. 13/09/13 din 02 septembrie 2013 cu anexa nr. 01, societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup” în calitate de vânzător s-a obligat să furnizeze societății cu răspundere limitată „Azidacom” în calitate de cumpărător mărfuri și servicii, iar ultima s-a obligat să achite prețul convenit. (f.d. 48-55)

Astfel, în baza facturilor fiscale seria, nr. JJ 1187899 din 30 iunie 2013, JJ 1705564 din 01 august 2013, JJ 1705569 din 27 septembrie 2013, JJ 1705567 din 30 septembrie 2013, JJ 1705568 din 01 octombrie 2013, JJ 1705570 din 04 octombrie 2013, JJ 1705572 din 15 octombrie 2013, JJ 1705576 și JJ 1705573 din 22 octombrie 2013, JJ 1705584 din 30 aprilie 2014 și FB 4513863 din 18 iulie 2014 (f.d. 7-17), a furnizat mărfuri și a prestat servicii în sumă totală de 801 354,29 lei, din care a fost achitată doar suma de 222 680,74 lei.

Astfel, datoria în sumă de 578 673,55 lei s-a format ca restanță la plata mărfurilor furnizate și serviciilor prestate de societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup” societății cu răspundere limitată „Azidacom.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 s-a admis cererea introductivă depusă de societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup”, s-a intentat procesul de insolvabilitate față de societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup” și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității Popa Valeriu.

Prin somația nr. 6 din 26 aprilie 2016, administratorul procesului de insolvabilitate Popa Valeriu a înștiințat societatea cu răspundere limitată „Azidacom” despre înființarea popririi asupra datoriei în sumă de 578 673,55 lei (f.d. 4-5)

Iar, potrivit avizului de recepție anexat la dosar (f.d. 6) terțul poprit, la 03 mai 2016, a primit somația de înființare a popririi asupra datoriei în sumă de 578 673,55 lei.

Astfel, dat fiind că societatea cu răspundere limitată „Azidacom” nu a achitat suma datorată, la 17 mai 2016 administratorul procesului de insolvabilitate Popa Valeriu a înaintat cererea privind validarea popririi, cu încasarea de la terțul poprit societatea cu răspundere limitată „Azidacom” în folosul societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” a datoriei în sumă de 578 673,55 lei.

Iar, prin hotărârea din 11 octombrie 2016, instanța de insolvență a admis cererea, a validat poprirea față de terțul poprit societatea cu răspundere limitată „Azidacom” și a încasat de la terțul poprit societatea cu răspundere limitată „Azidacom” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” datorita în sumă de 578 673,55 lei.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța de insolvență corect a stabilit circumstanțele pricinii și a emis o hotărâre întemeiată.

În conformitate cu art. 126 alin. (1), (2), (5), (9) și (11), sînt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului.

În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor – de la scadența acestora, terțul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvenței/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanța poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile corporale poprite și să trimită dovada către administratorul insolvenței/lichidator pentru a fi preluate.

Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi.

Dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărîre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărîrea nu poate fi executată decît după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadență, cît și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producîndu-și efectele numai la data cînd sumele devin scadente.

Potrivit art. 93 pct. 16) Codul fiscal, factură fiscală reprezintă acel formular

tipizat de document primar cu regim special, pe suport de hârtie sau în formă electronică, prezentat cumpărătorului (beneficiarului) de către subiectul impozabil, înregistrat în modul stabilit, la efectuarea livrărilor impozabile.

La caz, facturile fiscale specificate supra atestă existența unor relații comerciale între contractanții nominalizați, iar instanța de insolabilitate just a constatat că terțul poprit datorează debitorului 578 673,55 lei, ca urmare a neachitării mărfii și serviciilor prestate.

În acest sens, instanța de recurs reține că potrivit art. 123 alin. (6) Codul de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Astfel, în cadrul examinării cauzei în instanța de insolabilitate societatea cu răspundere limitată „Azidacom” nu a negat existența tranzacțiilor încheiate cu societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup”, totodată indicând că printre facturile fiscale anexate la cererea de validare a popririi se regăsesc și facturile fiscale seria, nr. JJ1705568 din 01 octombrie 2013, JJ1705570 din 04 octombrie 2013, JJ1705572 din 15 octombrie 2013 prin care se atestă procurarea mărfurilor în sumă de 271 180 lei, dar care au rămas la păstrare pe un termen nedeterminat la depozitul debitorului, fapt ce rezultă din facturile fiscale seria, nr. WA 0144597 din 01 octombrie 2013, WA 0144600 din 04 octombrie 2013 și WA 0144604 din 15 octombrie 2013 în sumă de 271 180 lei, în rest recunoscând datoria (f.d. 89)

Colegiul reține că, deși recurentul invocă că suma de 271 180 lei nu a fost achitată din motiv că marfa se află la păstrare, iar societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup” nu a restituit-o, acest argument nu poate fi reținut și se respinge, or, recurentul indicând în cererea de recurs că s-a adresat cu cerere de chemare în judecată prin care a solicitat recunoașterea ca fiind stinse obligațiile societății cu răspundere limitată „Azidacom” față de societatea cu răspundere limitată „Tanic Gurp”, care rezultă din facturile fiscale seria, nr. JJ1705568 din 01 octombrie 2013, JJ1705570 din 04 octombrie 2013, JJ1705572 din 15 octombrie 2013 în sumă de 271 180 lei, recunoaște și datoria de 271 180 lei, formată în rezultatul procurării mărfurilor, transmise spre păstrare la depozitul debitorului.

Mai mult ca atât, societatea cu răspundere limitată „Azidacom” nu este lipsit de dreptul de a ridica marfa transmisă spre păstrare.

În conformitate cu art. 512 alin. (1) Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 514 Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 572 alin. (1) și (2) Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații.

Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Societatea cu răspundere limitată „Azidacom” nu a executat obligațiile contractuale și nu a achitat datoria acumulată față de societatea cu răspundere limitată „Tanic Grup”.

Totodată, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs, fiind apreciate în coroborare cu probele administrate, nu pot servi temei pentru admiterea recursului în sensul declarat.

Prin urmare, instanța de insolabilitate corect a aplicat prevederile art. 126 Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și întemeiat a admis cererea administratorului societății răspundere limitată „Azidacom” - Popa Valeriu cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei în mărime de 578 673,55 lei.

Din considerentele menționate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea contestată.

În conformitate cu art. 445 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de avocatul Oancea Iurie în interesele societății cu răspundere limitată „Azidacom”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2016, în cadrul procesului de insolabilitate al societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” (în proces de restructurare), la cererea înaintată de administratorul procesului de insolabilitate a societății cu răspundere limitată „Tanic Grup” (în proces de restructurare) - Popa Valeriu cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judcători

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari